

90. ПОЋИ ЗА МНОМ!

1. Не-ћу ту - жит' у не - во - љи

све - та. Не-ћу но - сит' ов - де ча - сти

вен - ца, где Го - спо - ду тр - нов ве - нац

би; Не-ћу хо-дит' на ста-зам' ра - до - сти, Где Спа-

си - тељ наш, пре-пун све - то - сти, На крст

греш-нич - ки при - ко - ван би.

2. Дај ми, Господе, на пут живота
Твој' истину, нек ми каже пута,
И Твог Духа, кој' ме њим води!
Дај ми срце, што ће с' радо дат' ту
Водит' на том правом, уском путу,
Ког' Ти светом ногом наступи.
3. Дај у вери да с' боље утврдим,
Нек плод вере, свети огањ имам,
Праву љубав даруј мени Ти!
Без љубави напред се не ходи:
И к' љубави само љубав води.
Љубав ће ме кроз свет водити.

4. Љупко си Ти мене позво к' себи
Ал' Господе, многи су степени,
Који к' небу Твоме воде там'.
Зато пружи слабом Твоме служи
Са небеса десницу милости;
Потпомози, води њега сам!
5. Дај, да нада пун у Твоје плаво,
Лепо, јасно небо гледим право,
Кад од пута уморан будем:
Нек ми овде у долини јада,
Тврди мир у срцу мом завлада,
Пун радости, јасни неба ум.
6. Ја сам странац на тој земљи свуда.
Морам носит' ја сваких тегоба,
Путник сам, сиромах, непознат;
Крст је знамен мога путовања, -
Док не стигнем до мог Канаана,
У жељено, мило царство тад'!